

Nr 185.

Av herr **Erikson** i Uppsala **m. fl.**, om beredande av avlöningsförhöjning åt trädskötare.

Hänvisande till min motion om anslag för utbildning av trädskötare får jag ytterligare anföra.

De i fruktodlareföreningarna anställda trädskötarna sortera under länsträdgårdsmästarna. Avlöningen utgår i allmänhet från rekvisitionen med timpenning icke överstigande ortens gällande arbetspriser. Till följd härav är en alltför stor omsättning bland dessa trädskötare rådande, då de oftast upphöra med denna sysselsättning, när bättre lönande arbete erbjudes dem, vilket är till ofantligt stor skada icke allenast för de fruktodlareföreningar, vari de äro anställda, utan även för fruktodlingen i allmänhet.

För att råda bot härför borde någon liten löneförhöjning för dessa trädskötare kunna erhållas. Då emellertid det skulle kunna befaras, att, om vederbörande rekvisitioner, som i allmänhet äro småfolk, skulle betala denna, låt vara kanske ringa ökning per förrättningstimma, detta skulle kunna komma att verka återhållande på rekvisitionerna och såmedels skada det goda i denna anordning, borde medel härför på annat sätt anskaffas.

En del hushållningssällskap ha praktiserat att lämna löneförhöjning för trädskötare, dels i form av gratifikation, dels som ett tillägg till timpenningen, men ha måst i det närmaste upphöra därmed till följd av knappheten i för ändamålet tillgängliga medel.

För åvägabringande av medel härför borde staten och hushållningssällskapen gemensamt lämna anslag, ur vilka kunde utgå exempelvis tio öre för varje förrättningstimma. För Södermanlands län utgjorde under år 1915 trädskötarnes arbetstimmar 16,702. Om man skulle kunna tänka

sig detta som någon genomsnittssiffra för de tjugu mest fruktodlande länen, så skulle, för att alla trädskötare skulle kunna erhålla denna förhöjning, åtgå ett belopp av i runt tal 33,400: — kronor.

Som villkor för att erhålla detta lönetillägg borde varje trädskötare, som därom hos hushållningssällskapen ansöker, ha minst tre års väl vitsordad tjänstgöring i en eller flera fruktodlareföreningar.

Då emellertid en del trädskötare äro nyanställda och följaktligen icke skulle vara berättigade till lönetillägget, torde ett belopp av högst 30,000 kronor vara tillräckligt, av vilket hälften eller 15,000 kronor borde utgå av statsmedel och den andra hälften av hushållningssällskapen.

På grund av vad som anförts få vi alltså hemställa,

att riksdagen ville bevilja ett anslag av högst 15,000 kronor årligen att tillhandahållas hushållningssällskapen för bestridande av de omkostnader, som kan vara förenade med en löneförhöjning av 10 öre för varje förrättningstimma, till de i fruktodlareföreningarna anställda trädskötarna, vilka ha minst tre års väl vitsordad tjänstgöring i en eller flera fruktodlareföreningar,

att som villkor för de hushållningssällskap, som sig därav vill begagna, skall anslås motsvarande belopp.

Stockholm den 26 januari 1917.

J. Henry Erikson i Uppsala.

Nils Johansson.

C. J. Johansson
i Uppmälby.

Gustaf Olsson
i Ramsta.

N. A:son Berg
i Munkfors.

Albert Mossberg.

K. A. Borg.

Christian Ericson.

Magnus Bengtsson.